

Forfatter: Knudsen-Hjortø, Knud

Titel: Udrag fra Folk

Citation: Knudsen-Hjortø, Knud: "Folk", i Knudsen-Hjortø, Knud: *Folk*, 1903, s. 88. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hjort_03-shoot-idm140364984463520/facsimile.pdf (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Folk

kan jo godt være troende for det. Det er sådan en lykke, at ingen af dem overdriver.»

»Ja, det er så rært,« sa tante, »at de sådan kan falde sammen.»

»I den henseende,« indskød fru Laursen, »stemmer min mand og jeg også godt sammen; der er ingen — —«

»Hm,« afbrød fru Lind.

»Vi er begge to jævne, troende mennesker,« fortsatte fru Laursen til tante, da hun mærkede et kuldepust fra fru Lind.

Tante smilede med høje sit ansigts fedme. »Det er så rært,« alleverede hun.

»Det er jo en vidunderlig lykke,« genoptog fru Lind, »af det netop blev en boghandler, for der er ingenting, der interesserer Charlotte mere end bøger, og nu får hun sådan en nem adgang til at læse al den megen dejlige litteratur.«

»Men,« indskød fru Laursen bekymret, »blir han nu ikke nødt til at sælge også af den dårlige, moderne litteratur, for den ljenes der vist meget på.«

Fru Lind lod hende føle en stunds højtidelig tavshed, og efter at fru Laursen havde fattet hele omfanget af sin bommert, kom svaret:

»Min svigersøn forstår nok selv at la tilbørligt hensyn både til moralen og til fortjenesten. Desuden, for den rene er alting rent.«

»Jas, sa fru Laursen dybt ulykkelig, det var jo også grimt sagt, oven i købet om en mand, hvis svigerfaer har skrevet så meget imod den litterære fordærvelse. »Deres datter behøver jo heller ikke at læse alt, hvad der måske ikke er passende — — for hende —«

»Ganske vist ikke,« svarede fru Lind med uforandret højtidelighed.

»Ja andet mente jeg heller ikke,« forsikrede synderinden.